

מגן הנאמנים
למס' נאמנים

כנס היצואנים

10.3.64 - ת"א

רבותי,

הכינוס הזה של פועלי היצוא ליום היצואן צריך להיות לנו כעין מסדר צבאי. כמה פעמים יש לדבר: אם מדברים אנחנו על חזית המשק, הרי אחם, פועלי היצוא, עומדים בקו הראשון. שנית - כמו בכל מסדר - אנו סוקרים כוח. ולבסוף - להוציא הזדמנויות מיוחדות - אין זו סקירת סיכום אלא הערכות למבצעים חדשים.

כולנו עקבנו באחרונה אחר ההתפתחות בדרך להסדר ביננו לבין השוק הארופי. סבעי הדבר, שדווקא אחם, העוסקים ביצוא, תגלו בכך עניין יוחר מאחרים. אולם גם כאשר יבוא ההסדר נוכל כולנו, תוכלו אחם, לראותו כאתגר ולא רק כהשג.

ראשית - השוק הוא תנאי דרוש להתפתחות היצוא שלנו, אולם אין הוא תנאי מספיק. הוא יוצר את המרחב הנחוץ לנו אולם עדיין א עלינו למלאותו.

שנית - נפתח לפנינו ציבור קונים היכול לקנות הרבה, התי על רמת חיים גבוהה; אולם דווקא משום כך גם דרישותיו גדולות: הם יודעים להבחין באיכות ולכן עלינו לדעת להקפיד על איכות; הבים מתחרים על השוק הזה ולכן עלינו לקבוע מחיר ~~שנמצא~~ ^{שיעמוד} בהתחרות הזאת.

Dear,

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

Very truly yours,
[Signature]

עם האפשרות החדשה, עם האתגר החדש, הייתי רוצה לומר כאן כמה דברים
על הנדרש מן היצוא שלנו.

אם רוצים אנו להגיע בסוף העשור הזה, בשנת 1970, לכך שההבדל בין
היצוא והיבוא שלנו לא יהיה יותר מ-300 מיליון דולר לשנה, וגם זה
עדיין סכום גדול מאד, צריך שה היצוא שלנו אז, בעוד שש שנים, להיות
מיליארד ו-שש מאות וחמישים מיליון דולר. זה יותר מכפליים מן היצוא
שאנו מקוים לו השנה. חשבון קטן ופשוט יגלה לנו מה פרוש הדבר: קצב
גידול של 20% לשנה ביצוא בלי להחשב בתנודות מחירים. פשוט: מי
שמיצא השנה במאה לירות, צריך ליצא בשנה הבאה ב-120, בעוד שנתיים
- 140 ויותר וכו' וכו'.

זה דורש מאיתנו מאמץ עצום. סלחו לי שאני מזכיר מספרים רבים
כל-כך, אבל עוד מספר אחד הייתי רוצה להזכיר: אם נפתח את היצוא
שלנו לפי מידת היכולת שאפשר לראותה כבר עכשיו, הרי קצב הגידול שלו
יהיה פחות מ-15% לשנה. אם יתפתחו הדברים כך עד לסוף העשור, הרי
במקום להקטין את הפער במאזן התשלומים שלנו הוא ילך ויגדל. כך
חישבו הכלכלנים, ועם המספרים קשה להחוכה.

היוצא מדברינו הוא, שאם לא נעשה מאמץ יצוא נכבד וקשה הרי
שמוטב לנו לחדול מעכשיו מן הדבורים על עצמאות כלכלית.

על שלושה דברים היצוא שלנו עומד: על פיריון העבודה, על העלאת
האיכות ועל פריסון החביעות להעלאת רמת החיים.

פיריון העבודה ואיכות היצור אינם טעונים אולי הסבר אולם הם
טעונים הדגשה חוזרת ונישנת.

על פריסון החביעה להעלאת רמת החיים הייתי רוצה לומר כאן מילים
אחדות. אין פירושו של דבר שרמת חייו של הפועל לא תעלה. היא עלתה
בשנים האחרונות והיא חוסיף לעלות. הבעיה, בעיה כולנו, היא לדאוג
לכך שעליה זו ברמת החיים תתאים למסגרת עלייתה של החפוקה הלאומית שלנו.
גם כך יכולה עליה זאת לִשָּׁם להתבטל בשלושה אחוזים בשנה. בתנאים שבהם
אנו חיים כבר כיום גם זה אינו מעט.

היתה לנו ה הזדמנות, לפני שבועות מעטים, לעמוד במשא ומתן עם
חברים שבאו בחביעות להעלאת רמת חייו של הפועל. כאשר בדקנו כולנו
את המציאות, אח מה שכבר נעשה בענין זה ואת מה שעתיד לעשות בזמן
הקרוב, מצאנו כי הממשלה הזאת, ממשלת שליטי פועלים, חוללה התקדמות
ללא תקדים בהעלאת רמתו של העובד בישראל.

נמכל לִשָּׁם בתפקידנו אם לא נוסיף לעשות זאת. אולם נפר את דבר שולחנו
לא פחות אם נרוץ ריצה בהולה אחרי השגים מדומים, ובסופו של דבר נמצא
אח המדינה, זאת אומרת את כולנו, והיא רחוקה מן העצמאות הכלכלית
יותר משהיתה.

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

לא די בכך שבלי עצמאות כלכלית עלולה חלילה גם העצמאות המדינית
שלנו לעמוד בסכנה. גם מן הבחינה הפשוטה ביותר עלול השג כלכלי של
היחיד שאין מאחוריו משק עצמאי מבוסס של מדינה להסמוטט כליל בבוא
הזעזוע הרציני הראשון. פחאם נמצא את * עצמנו והנה כל ההשג * המפאר
בחלושי המשכורת נמוג לעיננו כשאנו יוצאים לשוק. העלאה מתוכננת,
מבוססת, איתנה של רמת חיי הפועל כיום הזה ולעחיד לבוא וביצור
משקה של המדינה כדי שתוכל לשאת בעומסה של חלוציות חדשה ובצורכי
הבטחון - חייבים ללכת יד ביד. יותר מזה - אלה הם שני צדדים של
מטבע אחד.

ובהגברת חלקכם במשימה לאומית גדולה ופועלית גדולה זו תבורכו
ביום עצרתכם.